

Komissio katsoo, että tällaiset veto-oikeudet rajoittavat pääomien vapaata liikkuvuutta ja sijoittautumisvapautta. Tällaiset keinot estävät suoria sijoituksia PT:hen, salkkusijoituksia ja sijoittautumisvapauden harjoittamista.

Kyseiset valtion erityisoikeudet ovat valtion toimenpiteitä jo sillä perusteella, että etuoikeutetut osakkeet eivät perustu yhteisö-oikeuden normaaliin soveltamiseen.

Kyseiset etuoikeutetut osakkeet (golden shares) eivät ole yleisen edun mukaisten oikeutettujen tavoitteiden ja erityisesti niiden tavoitteiden mukaisia, jotka Portugalin tasavalta mainitsee ja joita ovat yleinen järjestys ja turvallisuus, kaapeli- ja kupariverkostojen ylläpitäminen ja PT:n tukku- ja vähimmäistoiminnan ylläpitäminen, julkisen palvelun tarjoaminen, televiestintäalan sääntelymalli ja pääomamarkkinoiden mahdolliset häiriöt.

Missään tapauksessa Portugalin tasavalta ei noudata suhteellisuusperiaatetta, sillä kyseiset keinot eivät ole asianmukaisia tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi ja ylittävät sen, mikä on tarpeen näiden päämäärien saavuttamiseksi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 28.4.2008 — NCC Construction Danmark A/S v. Skatteministeriet

(Asia C-174/08)

(2008/C 171/37)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: NCC Construction Danmark A/S

Vastaaja: Skatteministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin (¹) 19 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen käsitettä ”liitännäiset kiinteistöliiketoimet” tulkittava siten, että se kattaa arvonlisäverovelvollisen rakennusyrityksen toiminnan, kun kyse on sellaisten kiinteistöjen, jotka kyseinen rakennusyritys on jälleenmyyntitarkoituksessa rakentanut omaan lukuunsa täysin arvonlisäverollisena toimintana, myöhemmin tapahtuvasta myynnistä?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen vastattaessa merkitystä sillä, missä laajuudessa myyntitoiminta erikseen tarkasteltuna merkitsee arvonlisäverollisten tavaroiden tai palvelujen käyttämistä?
- 3) Onko arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen kanssa yhteensopuvaa, että sellaisella rakennusyrityksellä, joka kuudennen arvonlisäverodirektiivin 5 artiklan 7 kohtaan

ja 6 artiklan 3 kohtaan perustuvan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan on velvollinen maksamaan arvonlisäveroa yrityksen sisäisistä luovutuksista, kun kyse on omaan lukuun jälleenmyyntitarkoituksessa rakennetuista rakennuksista, on vain osittainen oikeus vähentää arvonlisävero rakennustoiminnan kokonaiskustannusten osalta sen takia, että myöhemmin tapahtuva kiinteistöjen myynti on jäsenvaltion arvonlisäverolainsäädännön perusteella vapautettu arvonlisäverosta kuudennen arvonlisäverodirektiivin 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla, luettuna yhdessä liitteessä F olevan 16 kohdan kanssa?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Kreikka) on esittänyt 28.4.2008 — Maria Kastrinaki v. Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Asia C-180/08)

(2008/C 171/38)

Oikeudenkäyntikieli: *kreikka*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Maria Kastrinaki

Vastaaja: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun jonkin jäsenvaltion kansalainen vetoaa direktiivin 89/48/ETY soveltamisalaan kuuluvaan muodollista kelpoisuutta osoittavaan asiakirjaan, kun julkisoikeudellinen oikeushenkilö on ottanut hänet palvelukseensa, kun hän harjoittaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa säänneltyä ammattia toistaiseksi voimassa olevan yksityisoikeudellisen työsopimuksen perusteella ja kun hän on edennyt urallaan palkkaluokan ja palkan osalta tämän muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan mukaisesti, voivatko toimivaltaiset viranomaiset tämän jälkeen evätä kyseisen direktiivin 1, 2, 3 ja 4 artiklan säännösten perusteella, kun niitä tulkitaan EY 149 ja EY 150 artiklan valossa, häneltä ammatillisten oikeuksien harjoittamisen sillä perusteella, että ei ole mahdollista tunnustaa sen muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan akateemista vastaavuutta, johon hän vetoaa,

jotta hänet voitaisiin luokitella tätä asiakirjaa vastaavaan palkkaluokkaan ja palkkatasolle, yksinomaan sillä perusteella, että tämän asiakirjan on antanut lähtöjäsenvaltion viranomainen sellaisten opintojen päätteeksi, jotka on suoritettu osittain franchising-sopimuksen perusteella vastaanottavassa jäsenvaltiossa laitoksessa, joka toimii kyllä vapaasti vastaanottavassa jäsenvaltiossa mutta jota ei ole tunnustettu kyseisessä valtiossa oppilaitokseksi sen lainsäädännön asiaa koskevan yleisen säännöksen nojalla.

- 2) Voivatko toimivaltaiset viranomaiset evätä direktiivin 89/48/ETY säännösten nojalla, sellaisina kuin ne on saatettu osaksi Kreikan oikeusjärjestystä ministeriöiden välisellä päätöksellä N:o A4/4112/247/1992, tulkittuina EY 39 artiklan 1 kohdan, EY 40 artiklan ensimmäisen kohdan, EY 43 artiklan, EY 47 artiklan 1 kohdan, EY 49 artiklan ja EY 55 artiklan valossa, jonkin jäsenvaltion kansalaiselta, joka työskentelee julkisoikeudellisen oikeushenkilön palveluksessa toistaiseksi voimassa olevan yksityisoikeudellisen työsopimuksen perusteella ja jolle on annettu lupa ammatin harjoittamiseen direktiivin 89/48/ETY säännösten nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi on saatettuna osaksi Kreikan oikeusjärjestystä ministeriöiden välisellä päätöksellä N:o A4/4112/247/1992, niiden ammatillisten oikeuksien käyttämisen, jotka perustuvat hänelle annettuun ammatin harjoittamista koskevaan lupaan, sillä perusteella, että hänen muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjansa akateemista vastaavuutta ei ole tunnustettu tämän lisäksi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Kreikka) on esittänyt 28.4.2008 — Maria Kastrinaki v. Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis Axepa

(Asia C-186/08)

(2008/C 171/39)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Maria Kastrinaki

Vastaaja: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis Axepa

Ennakkoratkaisukysymys

Voivatko toimivaltaiset viranomaiset evätä direktiivin 89/48/ETY säännösten nojalla, sellaisina kuin ne on saatettu osaksi Kreikan

oikeusjärjestystä ministeriöiden välisellä päätöksellä N:o A4/4112/247/1992, tulkittuina EY 39 artiklan 1 kohdan, EY 40 artiklan ensimmäisen kohdan, EY 43 artiklan, EY 47 artiklan 1 kohdan, EY 49 artiklan ja EY 55 artiklan valossa, jonkin jäsenvaltion kansalaiselta, jolla on direktiivin 89/48/ETY soveltamisalaan kuuluva tutkintotodistus ja joka työskentelee julkisoikeudellisen oikeushenkilön palveluksessa yksityisoikeudellisen toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen perusteella sekä jolle yhtäältä lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet luvan käyttää ammattinimikettä ja toisaalta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet luvan ammatin harjoittamiseen direktiivin 89/48/ETY säännösten nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi on saatettuna osaksi Kreikan oikeusjärjestystä ministeriöiden välisellä päätöksellä N:o A4/4112/247/1992, eteneminen uralla palkkaluokan ja palkan osalta sillä perusteella, että ei ole mahdollista tunnustaa tämän lisäksi lähtöjäsenvaltion yliopisto-opintojen perusteella myöntämän muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan akateemista vastaavuutta, koska osa opinnoista on suoritettu franchising-sopimuksen perusteella vastaanottavassa jäsenvaltiossa yksityisessä oppilaitoksessa, jota ei ole tunnustettu kyseisessä jäsenvaltiossa oppilaitokseksi.

Kanne 7.5.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-190/08)

(2008/C 171/40)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Condou-Durande ja R. Troosters)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

— yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83 EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle

— Alankomaiden kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut